

COLINDA – SPECIE REPREZENTATIVĂ A CULTURII ROMÂNEȘTI ÎN PREOCUPĂRILE LUI SABIN DRĂGOI

THE CAROL – REPRESENTATIVE SPECIES OF ROMANIAN CULTURE IN SABIN DRAGOI'S INTERESTS

Vasile VASILE

Universitatea Națională de Muzică București, România
National University of Music Bucharest, Romania
basileus41@yahoo.com

REZUMAT

Prima jumătate a secolului al XX – lea va reprezenta pentru cultura populară românească punerea bazelor etnomuzicologiei românești, printre ai cărei ctitori se numără și Sabin Drăgoi. Meritele lui Sabin Drăgoi în domeniu s-au bucurat de recunoașteri ale înaltelor foruri de cultură românești și europene. Printre lucrările de o însemnătate artistică și științifică ale lui Sabin Drăgoi se numără *303 Colinde* și *122 Melodii populare*.

CUVINTE CHEIE

Sabin Drăgoi; 303 Colinde; 122 Melodii populare; Colinda; Doina;

INTRODUCERE

Una dintre marile descoperiri ale romantismului a fost cultura populară. Interesați de afirmarea culturii românești în context european, cărturarii celei de-a doua jumătăți a secolului al XIX –lea s-au orientat cu o remarcabilă consecvență spre doină, ca element

ABSTRACT

The first half of the twentieth century will represent for the Romanian popular culture the laying of the foundations of Romanian ethnomusicology, among whose founders is Sabin Drăgoi. Sabin Drăgoi's merits in the field have been recognized by the highest Romanian and European cultural forums. Among Sabin Drăgoi's works of artistic and scientific significance are *303 Colinde* and *122 Melodii populare*.

KEY WORDS

Sabin Drăgoi; 303 Colinde; 122 Melodii populare; The Carol; Doina;

INTRODUCTION

One of the great discoveries of Romanticism was popular culture. Interested in the affirmation of Romanian culture in the European context, the scholars of the second half of the nineteenth century oriented themselves with remarkable consistency towards *doina*, as a

sincretic reprezentativ al spiritualității românești.

Însuși Vasile Alecsandri s-a dovedit preocupat de acest gen, în *Poesii populare ale românilor*, publicând mai multe texte de doine, în 1853 și lansând prima ediție din *Doine și lăcrămioare* – 1853.

Nu insist aici asupra faptului că bardul din Mircești nu ne-a lăsat nicio melodie de doină deși textele culese și publicate nu i-au fost prezentate de informatori în formă recitată, ci doar cântată și bardul din Mircești avea o mare deschidere spre muzică. Climatul cultural al epocii a încurajat foarte mult culegerea de texte populare, din păcate, multe dintre ele contrafăcute, ajungându-se chiar la o revistă cu numele *Doina* în care se reflectă dorința cunoașterii genului, fără a se atinge nivelul unor aprecieri rezistente în timp.

COLINDA – SPECIE REPREZENTATIVĂ A CULTURII ROMÂNEȘTI ÎN PREOCUPĂRILE LUI SABIN DRĂGOI

Prima jumătate a secolului al XX – lea a mutat centrul investigațiilor culturii populare pe colindă, concomitent punându-se temelii etnomuzicologiei românești, printre ai cărei ctitori se numără și Sabin Drăgoi.

Față de colegii de generație, în frunte cu Gheorghe Cucu (autorul culegerii de *200 Colinde* - 1936), George Breazul (autorul altei antologii de colinde, culegătorul celor integrate în *Vicleim* și autorul răspunsului la acuzațiile lui Constantin Brăiloiu privind colecția de colinde, o adevărată incursiune în istoria genului), Constantin Brăiloiu (colindele culese de el au fost publicate post-mortem), Vasile

syncretic element representative of Romanian spirituality.

Vasile Alecsandri himself proved to be preoccupied with this genre, in *Poesii populare ale românilor*, publishing several texts of *doina*, in 1853 and launching the first edition of *Doine și lăcrămioare* – 1853.

I do not insist here on the fact that the poet from Mircești did not leave us any *doina* melody, although the texts collected and published were not presented to him by informants in a recited form, but only sung and the poet from Mircești had a great openness to music. The cultural climate of the time greatly encouraged the collection of popular texts, unfortunately, many of them counterfeited, even reaching a magazine with the name *Doina* in which the desire to know the genre is reflected, without reaching the level of long-lasting appreciations.

THE CAROL – REPRESENTATIVE SPECIES OF ROMANIAN CULTURE IN SABIN DRĂGOI CONCERNS

The first half of the twentieth century moved the center of folk culture investigations to the carols, at the same time laying the foundations of Romanian ethnomusicology, whose founders include Sabin Drăgoi.

Compared to his generation colleagues, led by Gheorghe Cucu (author of the collection of *200 Colinde* - 1936), George Breazul (author of another anthology of the Carols, the collector of those integrated in *Vicleim* and the author of the response to Constantin Brăiloiu's accusations regarding the collection of the Carols, a true incursion into the history of the genre), Constantin Brăiloiu (the carols collected by him were published

Popovici și alții. **Sabin Drăgoi este nu numai cel mai important culegător de colinde dar și compozitorul care a valorificat melosul colindei depășind zona corală, spre cea vocal-dramatică și simfonică, semnând adevărate pietre de hotar ale muzicii românești.**

posthumously), Vasile Popovici and others. **Sabin Drăgoi is not only the most important carol-collector but also the composer who capitalized on the melody of carols, going beyond the choral area, towards the vocal-dramatic and symphonic one, signing true milestones of Romanian music.**

Exemplul nr. 1 : Sabin Drăgoi în 1923 - în mijlocul „dubașilor” din comuna Ilteu – Petriș – Arad
Example 1: Drăgoi in 1923 - in the middle of the „dubași” from the commune of Ilteu – Petriș – Arad

Meritele lui Sabin Drăgoi în domeniu s-au bucurat de recunoașteri ale înaltelor foruri de cultură românești și europene.

A devenit colaborator al Arhivei de Folclor a Ministerului Cultelor și Artelor din București, care-i publică între altele, cele *303 Colinde și 122 Melodii populare*, menționate de George Breazu, prima considerată „de o covârșitoare însemnătate științifică și artistică”, apoi director al Operei din Cluj-Timișoara, profesor și rector al noului Conservator de muzică și artă dramatică din Timișoara, directorul Institutului de Folclor din București, vicepreședinte al Uniunii Compozitorilor, membru corespondent al Academiei Române, membru în consiliul executiv al *The*

Sabin Drăgoi merits in the field have enjoyed recognition from the highest Romanian and European cultural forums.

He became a collaborator of the Folklore Archive of the Ministry of Cults and Arts in Bucharest, which published, among others, the *303 Colinde și 122 Melodii populare*, mentioned by George Breazu, the first considered "of overwhelming scientific and artistic significance", then director of the Cluj-Timișoara Opera, professor and rector of the new Conservatory of Music and Dramatic Art in Timișoara, director of the Institute of Folklore in Bucharest, vice-president of the Union of Composers, corresponding member of the Romanian Academy, member of the

International Folk Music Council din Londra, deținător al *diplomei Bene Merenti dell' Academia Santa Cecilia* din Roma etc., fiindu-i confirmat oficial aportul său în domeniile etnomuzicologiei și al creației muzicale.

executive council of *The International Folk Music Council in London*, holder of the *Bene Merenti dell' Academia Santa Cecilia* diploma in Rome, etc., his contribution in the fields of ethnomusicology and musical creation being officially confirmed.

Exemplul nr. 2: Sabin Drăgoi în costum seliștean în 1939
Example 2: Sabin Drăgoi in Seliste costume in 1939

Primele contacte ale feciorului cântărețului de strună, Vasile Drăgoiu cu **repertoriul tradițional al sărbătorilor Crăciunului** sunt surprinse de reconstituirea traseului vieții muzicianului de către etnomuzicologul Nicolae Rădulescu, în prima monografie închinată lui Sabin Drăgoi: „Cea dintâi amintire a copilului de 2 – 3 ani e legată de un moment solemn în viața colectivității – sărbătorile de iarnă. Seliște se află într-o zonă folclorică unde vechea datină precreștină a colindatului de iarnă s-a păstrat deosebit de vie și puternică.

Toată noaptea ceata de feciori merg din casă în casă în bătaia «dubelor». După «dubași» veneau «vertepașii», îmbrăcați în costume pitorești, încinși cu săbii și curele, împodobiți cu zurgălăi.

Ei reprezentau un joc de păpuși cu cântece. Cu *vertepașii* a umblat și

The first contacts of the son of the choir singer, Vasile Drăgoiu **with the traditional repertoire of the Christmas holidays** are captured by the reconstruction of the musician's life route by the ethnomusicologist Nicolae Rădulescu, in the first monograph dedicated to Sabin Drăgoi: "The first memory of the 2-3 year old child is related to a solemn moment in the life of the community – the winter holidays. Seliște is located in a folkloric area where the ancient pre-Christian tradition of winter caroling has been kept particularly alive and strong.

All night long the group of young men go from house to house in the beating of the «dubelor». After the «dubași» came the «vertepașii», dressed in picturesque costumes, girded with swords and belts, adorned with zurgălăi.

They represented a puppet game with songs. Basil also walked with the

Vasile între 7–12 ani, după ce învățase pe de rost toate cântările de la fratele său, Ioachim. Acesta fapte au înrâurit hotărâtor formația și preferințele artistice ale viitorului compozitor, în creația căruia genul și stilul muzical-expresiv al colindei ocupă un loc central.

În 1924 Sabin Drăgoi culesese 54 de colinde, dar a publicat doar 20, eliminând variantele, și pe cele publicate în celelalte culegeri: *303 Colinde și 122 Melodii din județul Caraș* – 1937 ori în cele din comuna Zam și în *Monografia muzicală a comunei Belinț* – 1934.

G. Breazul găsește în universul tematic al colindei urme imbatabile ale trecutului tragic și dacic, inspirat numite de el „străfulgerări de muzică tracă pe care le descoperim până în zilele noastre în conștiința românească, străbătând veacuri de transformări” – afirmație cu care deschide un articol proiectat a apărea într-un lexicon european și acordă o atenție sporită culegerilor de colinde ale lui Béla Bartók și ale contemporanilor săi români.

După aprecierile explicite sau deduse de ctitorii etnomuzicologiei românești colinda poate fi considerată o adevărată coloană vertebrală a istoriei muzicii românești. Parafrazând afirmația lui Constantin Brăiloiu, referitoare la hotarele muzicii vocal-dramatice românești, se poate afirma că de la semnalarea primului colindător român din 1219, până la opera *Năpasta și Divertismentul rustic*, ale lui Sabin Drăgoi și Oratoriul de Crăciun – *Nașterea Domnului* de Paul Constantinescu, dominate de melosul colindei, a cântecului de stea și din

vertepași between the ages of 7 and 12, after he had learned by heart all the songs from his brother, Ioachim. These facts have decisively influenced the band and the artistic preferences of the future composer, in whose creation the genre and musical-expressive style of the carols occupy a central place.

In 1924 Sabin Drăgoi had collected 54 carols, but he published only 20, eliminating the variants, and those published in the other collections: *303 Colinde și 122 Melodii din județul Caraș* – 1937 or in those from Zam commune and in the *Monografia muzicală a comunei Belinț* – 1934.

Breazul finds in the thematic universe of carols unbeatable traces of the Thracian and Dacian past, inspired by him calling "flashes of Thracian music that we discover to this day in the Romanian consciousness, going through centuries of transformations" – a statement with which he opens an article projected to appear in a European lexicon and pays increased attention to the collections of carols of Béla Bartók and his Romanian contemporaries.

According to the explicit appraisals or those deduced by the founders of Romanian ethnomusicology, the carol can be considered a true backbone of the history of Romanian music. Paraphrasing Constantin Brăiloiu's statement, regarding the boundaries of Romanian vocal-dramatic music, it can be said that from the first Romanian carol singer in 1219, to the *Opera Năpasta și Divertismentul rustic* by Sabin Drăgoi and *Oratoriul de Crăciun – Nașterea Domnului* by Paul Constantinescu, dominated by the melody of carols, star songs and **cunning, the arc of**

vicleim, se întinde arcul prezenței, evoluției și prestanței creației populare ce domina sărbătorile românești ale Crăciunului.

Dintr-o altă perspectivă, a miturilor, a unui „creștinism cosmic”, a unor ritualuri inițiatice”, colinda este descrisă de Mircea Eliade: „Ritualul se desfășoară de obicei începând din Ajunul Crăciunului (24 decembrie), până dimineața zilei următoare. Grupul de șase până la treizeci de tineri (colindători) aleg un vătaf, care cunoaște obiceiurile tradiționale și vreme de patruzeci sau optsprezece zile ei se adună de patru, cinci ori pe săptămână, într-o casă anumită, ca să primească instrucția necesară. În seara zilei de 24 decembrie, îmbrăcați în straie noi și împodobiți cu flori și zurgălăi, colindătorii fac urări mai întâi la casa gazdei, apoi trec pe la toate casele din sat. Chiuie pe străzi, cântă din trompete și bat darabana, pentru ca larma făcută să alunge duhurile rele și să-i vestească pe gospodari de sosirea lor. Ei cântă prima colindă la fereastră și după ce au primit învoirea celor ai casei, intră în casă și își continuă repertoriul, dansează cu fetele tinere și rostesc urările tradiționale.

Colindătorii aduc sănătate și bogăție, reprezentate de o rămurică de brad pusă într-un vas plin cu mere și pere mici. Exceptând familiile cele mai sărace, de la celelalte primesc daruri: colaci, plăcinte, fructe, carne, băutură etc. După ce au străbătut întreg satul, grupul colindătorilor organizează o serbare la care iau parte toți tinerii.” Dacă Breazul a fost atras de vechimea și obârșiile colindei, Sabin Drăgoi acordă prioritate evoluției speciei și unor aspecte de formă a melosului

presence stretches, of the evolution and presence of the popular creation that dominated the Romanian Christmas holidays.

From another perspective, of myths, of a "cosmic Christianity", of initiatory rituals", the carol is described by Mircea Eliade: "The ritual usually takes place starting from Christmas Eve (December 24), until the morning of the next day. The group of six to thirty young people (carol singers) choose a vataf, who knows the traditional customs and for forty or eighteen days they gather four or five times a week, in a certain house, to receive the necessary instruction. On the evening of December 24th, dressed in new clothes and adorned with flowers and flowers, the carolers first make wishes to the host's house, then pass by all the houses in the village. They chirp in the streets, sing trumpets and beat the darabana, so that the tears made will drive away evil spirits and announce their arrival to the householders. They sing the first carol at the window and after receiving the permission of those of the house, they enter the house and continue their repertoire, dance with the young girls and say the traditional greetings.

The Carolers bring health and wealth, represented by a fir branch placed in a pot full of apples and small pears. Except for the poorest families, they receive gifts from the others: cakes, pies, fruits, meat, drink, etc. After crossing the entire village, the group of carolers organizes a celebration in which all the young people take part." If Breazul was attracted by the age and origins of the carol, Sabin Drăgoi gives priority to the evolution of the species and some aspects of the

colindei. În *culegerea de 303 Colinde* la nr. 138, descoperim o creație cu o bună parte a textului desfășurându-se în formă dialogată. Pentru a asigura o anumită cursivitate evoluției subiectului melodia renunță la refrenul tipic și la forma pătrată:

Pogorât-a, pogorâtu./ Pogorât-a pe pământu/ Dumnezeu cu Petru Sfântu/ Ca să vază și să crează/ Ce fac domnii cu iobagii./

Luară-se, duseră-se/ Tot prin văi și prin câmpii/ Pe o cale cu făclii. Ajunseră, văzură-se/ La mijlocul satului./ La casa bogatului./

- Buna ziua boieri mari!
- Mulți ani vouă cerșetori!/
- Gata-i prânzul să-l prânzim?/
- Gata, gata, nu de voi,/ Ci de domni mai mari ca voi./

Luară-se, duseră-se/ Din mijlocul satului./ La marginea satului/ La casa săracului./

- Bună ziua muncitori!/
- Mulțam vouă călători!/
- Gata-i prânzul să-l prânzim?/
- Gata, gata, puținel(u),/ Nu ne-am ajunge cu el(u)./
Și mâncară cât avură/ Să le-ajungă nu putură....” (Drăgoi, 2023)

După cum se vede, textul acestei colinde este o dovadă a diversificării tematice a genului, care se orientează inclusiv spre **note de satiră socială**, făcând trimitere la felul cum erau tratați în Transilvania iobagii de

shape of the melody of the carol. In the collection of *303 Colinde* at no. 138, we discover a creation with a good part of the text unfolding in dialogic form. In order to ensure a certain fluidity to the evolution of the subject, the melody renounces the typical refrain and the square shape:

He descended, descended,/ He descended on earth/ God with Peter the Saint/ To see and believe/ What the lords do with the serfs./

They were taken, they went/ Still through the valleys and the plains/ On a path with torches. They arrived, it was seen/ In the middle of the village,/ At the rich man's house./

- Hello great boyars!
- Happy birthday to you beggars!/- Is lunch ready, let's have lunch?/- That's it, that's it, not by you,/But by gentlemen greater than you./

They were taken, they went/ From the middle of the village,/ To the outskirts of the village/ To the poor man's house./

- Hello workers!/
- Thank you travelers!/
- Is lunch ready, let's have lunch?/- That's it, that's it, little ones,/ We wouldn't end up with him/her./ And they ate as much as they had/ To be enough for them it couldn't be enough....” (Drăgoi, 2023)

As can be seen, the text of this carol is a proof of the thematic diversification of the genre, which is also oriented towards notes of **social satire**, referring to the way serfs were treated in Transilvania by the

către „domni”. Melodia este foarte simplă din punct de vedere intonațional, înscriindu-se într-o scară pentatonică, dar are un ritm ce determină înscrierea în cel aksak, cu alternanța măsurilor.

"lords". The melody is very simple from an intonational point of view, inscribed in a pentatonic scale, but it has a rhythm that determines the inscription in the aksak, with the alternation of measures.

Allegretto (♩ = 120)

Po-go-rî-t-a po-go-rî-tu — Po-go-rî-t-a pe pă-mân-tu,
Dum-ne-zeu-cu Pe-tru Sfân-tu, Dum-ne-zeu-cu Pe-tru Sfân-tu

Exemplul nr. 3: Colindă din comuna Balșa - Hunedoara Sabin Drăgoi – 303 Colinde..., nr. 138
Example 3: The Carols from Balșa commune - Hunedoara Sabin Drăgoi – 303 Colinde..., nr. 138

Folcloristul evidențiază faptul că foarte multe dintre colinde însă au un accent de un farmec particular și neobișnuit, contrar măsurii, deci contrar accentului normal” – cum mărturisește Sabin Drăgoi biografului său.

The folklorist highlights the fact that many of the carols, however, have an accent of a particular and unusual charm, contrary to the measure, therefore contrary to the normal accent” – as Sabin Drăgoi confesses to his biographer.

Textul următorului colind, cules de Sabin Drăgoi din Maieruș – Brașov, explică **semnificația celor două mari sărbători creștine**, „Frumos praznic a trecut, / În carele Te-ai născut!/ Acesta-i mai luminat/ În care Te-ai botezat.” (Drăgoi, 2023)

The text of the following carol, collected by Sabin Drăgoi from Maieruș – Brașov, explains the **meaning of the two great Christian holidays**, “A beautiful feast has passed, / In which you were born!/ This is more enlightened/ In which you were baptized.” (Drăgoi, 2023)

Muzicianul bănățean semnala într-un articol în limba franceză din 1931 **transferul elementelor precreștine în cele creștine, ceea ce permite influențe reciproce**: „Il existe des „Colinde” dans lesquelles l’élément païen est déformée par la conception chrétienne et inversement. (...) Les textes des „Colinde” a part les beautés poétiques, nous offrent une précieuse contribution pour la science philologique historique, ethnique etc.”

In an article in French in 1931, the musician from Banat pointed out **the transfer of pre-Christian elements to Christian ones, which allowed for reciprocal influences**: “There are “Carols” in which the pagan element is deformed by the Christian conception and inversely. (...) The texts of the “Carols”, apart from the poetic beauties, offer us a valuable contribution to philological, historical, ethnic science, etc.”

Colindele sunt: „primele tratate de teologie, primele comentarii biblice, primele istorii ale creștinismului... Colindele au fost o școală, în care s-a învățat prima carte de citire, în care s-a învățat ușor religia, pentru că s-a învățat cântând” – afirma mitropolitul cărturar Antonie Plămădeală.

Cântările (pesnele) Catavasiilor Nașterii Domnului s-au dovedit o importantă sursă de alimentare a colindelor și cântecelor de stea:

Hristos se naște, slăviți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă! Cântați Domnului tot pământul și cu veselie, lăudați-L, popoare, că S-a preaslăvit.

În studiul care precede cele 303 *Colinde* (selectate din cele 650 câte culesese), Sabin Drăgoi arată că împărțise colindele atât din punct de vedere literar cât și muzical, în două mari categorii: „**de origine păgână** (lumească)” și **colinde de origine creștină**. Pe cele dintâi le considera colinde propriu-zise.

După propriile mărturisiri, aderența lui Drăgoi pentru colindă era ancestrală, el protestând împotriva pomului de Crăciun „convențional, străin și intrus, împodobit cu minciuni și care cu timpul va scoate și din cea mai ascunsă colibă colinda străbună” – cum se exprima într-un articol – publicat în *Albina*, la 21 decembrie 1934.

În sinteza sa din 1941, George Breazul cita numele etnomuzicologului, alături de cel al lui Béla Bartók și Tiberiu Brediceanu printre autorii singurelor „colecții care să îndeplinească aceste condiții de redare absolut obiectivă a

The carols are: "the first treatises on theology, the first biblical commentaries, the first histories of Christianity... The carols were a school, where the first reading book was learned, where religion was easily learned, because it was learned by singing" – said the scholar Metropolitan Antonie Plămădeală.

Cântările (pesnele) Catavasiilor Nașterii Domnului proved to be an important source of nourishment for carols and star songs:

Christ is born, glorify Him! Christ from heaven, welcome Him! Christ on earth, ascend! Sing to the Lord all the earth and with joy, praise Him, O peoples, for He has glorified Himself.

In the study that precedes the 303 *Colinde* (selected from the 650 as many as he had collected), Sabin Drăgoi shows that he had divided the carols both from a literary and musical point of view, into two main categories: "**of pagan (worldly) origin**" and **carols of Christian origin**. He considers the former to be carols.

According to his own confessions, Drăgoi adherence to carols was ancestral, he protesting against the Christmas tree "conventional, foreign and intruding, adorned with lies and which in time will take out even the most hidden ancient carol" – as he expressed it in an article – published in *Albina*, on December 21, 1934.

In his 1941 synthesis, George Breazul cites the ethnomusicologist's name, along with that of Béla Bartók and Tiberiu Brediceanu among the authors of the only "collections that meet these conditions of absolutely objective rendering of Romanian

melodiilor românești”, evident având în vedere culegerea de *303 Colinde*.

CONCLUZIE

Antologia de *303 Colinde* oferă exemple pentru cele mai diverse aspecte ale speciei, așa cum voi arăta în continuare.

Extrăgând un fragment din cunoscuta *Miorița* a lui Sabin Drăgoi, din *Monografia muzicală a satului Belinț*, George Breazul face o observație relevantă pentru stabilirea relației dintre colindă și baladă: „Toată factura ei trădează «Colinda», dacă înlocuim liniile 3, 5 cu refrene: «I-ai, Domnului, Doamne». Melodia în formă de colindă o mai am și în colecția *303 Colinde*.

Melodia de mai sus este genul colindelor de pe ambele maluri ale Mureșului, jud. Hunedoara”, cum reține George Breazul pe una din fișele fondului ce-i poartă numele și prezentat în serialul publicat de revista *Muzica*.

songs”, obviously considering the collection of *303 Carols*.

CONCLUSION

The anthology of *303 Colinde* provides examples for the most diverse aspects of the species, as I will show below.

Extracting an excerpt from Sabin Drăgoi well-known *Miorița*, from the *Monografia muzicală a satului Belinț*, George Breazul makes a relevant observation for establishing the relationship between the carol and the ballad: "Its entire invoice betrays "Carol", if we replace lines 3, 5 with refrains: "I-ai, Lord, Lord". I also have the song in the form of a carol in the *303 Colinde* collection.

The above song is the genre of carols from both banks of the Mureș River, Slovakia county. Hunedoara", as George Breazul remembers on one of the files of the fund that bears his name and presented in the series published by the *Muzica* magazine.

BIBLIOGRAFIE • REFERENCES

- Breazul, G. (1938). *Colinde*. București, România: Editura Fundația Culturală Regală Principele Carol
- Drăgoi, S. (1934). *Colinde*, în "Albina", decembrie, București, România
- Drăgoi, S. (2022). *122 Melodii din județul Caraș*, România: Editura Cartea românească
- Drăgoi, S. (2023). *303 Colinde cu text și melodie*. București, România: Editura Grafoart
- Drăgoi, S. (1934). *Monografia muzicală a comunei Belinț* România: Editura Scrisul românesc